
Jak

3 Mach a Šebestová

udělali z dědečka
Tarzana

Jednou se babička chystala do nemocnice na kontrolu žlučníku a hned u snídaň povídá dědečkovi, oškrábej s dětmi brambory a v půl dvanácté je dejte vařit, uděláme si je s tvarohem, až přijedu v poledne z města, načež si posbírá věci a vyrazí z chalupy, dědeček s Machem a Šebestovou a Jonatán s Rekem ji vyprovázejí, soused, starý pan Jandera, který pase za chalupou čtyři ovce, volá na dědečka, ahoj, Fando, protože spolu chodili do školy, a babička říká dědečkovi, ne aby sis povídal celé dopoledne s Janderou, slíbil jsi panu Kolouškovi, že mu do středy opravíš malířský stojan, a už je pátek, a dědeček se vesele zasměje a řekne, všimněte si, děti, jak je ta naše babička generál.

A pak stojí všichni na zastávce před hostincem pana Drmoly, autobus přijede, babička nastoupí, dědeček s Machem a Šebestovou zamávají, a když jdou zpátky domů, dědeček se zeptá, tak copak máte dneska v plánu, mládeži, a Šebestová mu povídá, dneska polezeme po stromech, dědečku, ve městě k tomu nemáme vůbec žádnou příležitost, načež řekne dědeček, výborně, lezte si po stromech, ale bacha, ať nespádnete.

A potom leze Mach s Šebestovou po stromech a dědeček opravuje v dílně stojan pro akademického malíře pana Kolouška, který má chalupu až za lesem, v dílně to voní dřevem a klihem, všude leží hoblíky, pily a ztužidla, a jak tak dědeček pracuje, najednou slyší křik, Mach sletěl ze stromu, to se dalo čekat, natloukl si koleno, naštěstí ne moc, to se stává, říká dědeček, seš holt městskej kluk a chybí ti trénink, to my jsme si s panem Janderou hrávali

od rána do večera na Tarzana, škoda že nejsem ve vašem věku, já bych vám ukázal, jak se to dělá, a Šebestová povídá, a proč bys nemohl bejt v našem věku, dědečku, to není problém, a běží do špejchárku pro sluchátko, takže než se dědeček naděje, je z něho kluk v krátkých kalhotách, který si udiveně prohlíží své malé ruce a krátké nohy a volá na pana Janderu, Bohouši, pojd' sem, koukni se, jak vypadám, a starý pan Jandera nevěří svým očím, opravdu, Fando, seš to ty, takhle si tě pamatuju ze školy, páni drazí, můžeš mi říct, jak se ti to stalo, ale dědeček řekne, nebud' zvědavěj a sleduj, než napočítáš do tří, jsem nahore, a opravdu, dědeček je v tu ránu v koruně stromu, stojí na větvi a křičí z plných plic, jsem Tarzan, vládce afrického pralesa, zabil jsem mocného Kerchaka, jsem Tarzan z rodu opů! A Mach řekne Šebestové, musíš uznat, že dědeček válí, je to vážně úplnej Tarzan, akorát je blbý, že tu má místo pralesa pumpu, škopek a šňůru na prádlo, a Šebestová se ťukne do čela, zajde za roh špejchárku, aby ji pan Jandera neviděl a neslyšel, zašeptá do sluchátka ještě jedno přání, načež se stane něco strašného.

Najednou je všude kolem vysoká tráva a husté křoví, stromy jsou třikrát vyšší, visí z nich liány, vřeští v nich opice a mezi nimi stojí na větvi malý, šťastný kluk, který křičí, teď jsem opravdickej Tarzan v opravdickej Africe, hurá, a Mach mrkne na Šebestovou a řekne, je ti doufám jasný, že tvůj dědeček je momentálně nejšťastnější člověk na světě, jenomže najednou se ozve hlas pana Jandery, rychle pryč, a Jonatán s Rekem začnou strašně štěkat, protože se na hladině rybníčku objeví hlava ohromného

Tarzan

Pan Jandera

dedeček

krokodýla, všichni vezmou nohy na ramena a prchají vysokou trávou, dědeček skočí ze stromu a zhoupne se na liáně jako pravý Tarzan, Rek s Jonatánem mizí střelhitě v džungli, a krokodýl leze pomalu na břeh, z tlamy mu kouká nejmilejší kachna babičky Šebestové a žalostně kváká.

Vysoká tráva, keře a ohromné stromy jsou všude, kam se člověk podívá, vesnické domky nejsou vůbec vidět, jenom před hostincem pana Drmoly, kde je zastávka autobusu, zůstala malá mýtina, zrovna se sem hustým porostem prosekávají dva urostlí černoši, za nimi jde opálený muž v tropické helmě s kulovnicí v ruce, následován deseti

